

بررسی ارتباط پلیمرفیسم‌های ژن $TNF-\alpha$ و بیماری سل ریوی

صابر انوشه^۱، دکتر پریسا فرنیا^۲، دکتر محمد کارگر^۳، مهدی کاظم پور^۴، شیما سیف^۵، دکتر جمیله نوروزی^۶،
دکتر محمدرضا مسجدی^۷، دکتر علی اکبر ولایتی^۸

نویسنده‌ی مسئول: تهران، مرکز تحقیقات مایکروبکتریولوژی، پژوهشکده‌ی سل و بیماری‌های ریوی

saberanoosheh@gmail.com

پذیرش: ۸۷/۹/۱۳ دریافت: ۸۷/۴/۷

چکیده

زمینه و هدف: مایکروبکتریوم توپرکلوزیس عامل ایجاد کننده‌ی بیماری سل، سالیانه موجب مرگ و میر بیش از سه میلیون نفر در جهان می‌گردد. در حادود یک سوم جمعیت جهان با این باکتری آلوده هستند که ۵ تا ۱۰ درصد از این افراد به سل فعل مبتلا می‌باشند. حساسیت به این بیماری در میان افراد مختلف متفاوت بوده، این تفاوت‌ها می‌تواند ناشی از فاکتورهای میزانی و بهویژه حساسیت ژنتیکی افراد مختلف به این بیماری باشد. در فرآیند دفاع میزانی در برابر عفونت‌های مایکروبکتریال دارای نقشی محوری بوده، پلیمرفیسم‌های ژنتیکی $TNF-\alpha$ می‌توانند بر کارایی و قابلیت پاسخ‌های ایمنی در برابر عفونت تاثیرگذار باشند. هدف از این مطالعه بررسی فراوانی موتاسیون‌های ژن $TNF-\alpha$ و ارتباط آن با بیماری سل ریوی بود.

روش بررسی: ۶۰ بیمار مبتلا به سل ریوی و ۶۰ فرد سالم به عنوان کنترل مورد مطالعه قرار گرفتند و ژنوتیپ نواحی -۲۳۸، -۲۴۴، -۳۰۸، -۸۵۷ و -۸۶۳ با استفاده از تکنیک PCR-RFLP مشخص گردید. نتایج بدست آمده توسط آزمون فیشر و کای زوج آنالیز گردید و از نظر انتلاق با تست هاردی - وینبرگ مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها: نتایج بدست آمده ارتباط معنی‌داری را در دو ناحیه -۳۰۸ و -۸۵۷ - بین دو گروه بیمار و کنترل نشان داد ($P < 0.05$).

نتیجه‌گیری: وجود موتاسیون در دو ناحیه -۳۰۸ و -۸۵۷ - احتمالاً می‌تواند حساسیت افراد را در برابر عفونت مایکروبکتریوم افزایش دهد و تعیین ژنوتیپ این نواحی می‌تواند در شناسایی افراد با ریسک بالای ابتلا مورد استفاده قرار گیرد.

وازگان کلیدی: سل ریوی، پلیمرفیسم، فاکتور نکروز دهنده‌ی توموری

-
- ۱- کارشناس ارشد میکروب‌شناسی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، مرکز تحقیقات مایکروبکتریولوژی
 - ۲- دکترای تخصصی میکروب‌شناسی، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، مرکز تحقیقات مایکروبکتریولوژی
 - ۳- دکترای تخصصی میکروب‌شناسی، استادیار دانشگاه آزاد اسلامی جهرم
 - ۴- کارشناس ارشد آمار زیستی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، مرکز تحقیقات مایکروبکتریولوژی
 - ۵- کارشناس میکروب‌شناسی، آزمایشگاه رفانس سل کشوری، مرکز تحقیقات مایکروبکتریولوژی
 - ۶- دکترای تخصصی میکروب‌شناسی، استاد دانشگاه علوم پزشکی ایران
 - ۷- فوق تخصص ریه، استاد دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، پژوهشکده‌ی سل و بیماری‌های ریوی
 - ۸- فوق تخصص عفونی اطفال، استاد دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، پژوهشکده‌ی سل و بیماری‌های ریوی

مقدمه

شده (۳ و ۹)، به عنوان آغازگر و پیش برندهٔ واکنش‌های پیش التهابی (Pro-Inflammatory Response)، در تحت فشار قراردادن بیماری و مقاومت در برابر مایکوباکتریوم ایفای نقش می‌نماید (۱۰). از طرفی دیگر افزایش بیش از حد TNF- α موجب یکسری اتفاقات ناخواسته مانند تب و ضعف مفرط و نیز آسیب‌های بافتی می‌شود که برای محدود سازی این اثرات آسیب‌رسان، تنظیم بیان ژن α -TNF به صورت خود تنظیمی منفی (Down-Regulated) صورت می‌پذیرد، همچنین سایتوکاین‌های ضدالتهابی (Anti-Inflammatory) در کاهش این اثرات زیان‌بار مژئند (۱۰). حال با توجه اینکه سایتوکاین‌ها در فرآیند مقابله با TB نقشی محوری بازی می‌کنند، تغییرات ژنتیکی در نواحی کدکنندهٔ سایتوکاین‌ها می‌تواند بر کارایی و قابلیت پاسخ‌های ایمنی در برابر عفونت تاثیرگذار باشد (۱۱ و ۳). موتاسیون‌های تک نوکلئوتیدی [Single Nucleotide Polymorphisms (SNP)] شناخته شده‌ترین تغییرات ژنتیکی می‌باشند و با فراوانی یک مورد در هر ۱۰۰۰ bp در طول ژنوم رخ می‌دهند (۱۲). ژن TNF- α در بازوی کوتاه کروموزوم شماره ۶ بین لوکوس ژنی MHC کلاس I و III قرار دارد که به طور کلی یک منطقهٔ پلی‌مرفیک می‌باشد (۱۳ و ۶)، این موتاسیون‌ها ممکن است بر روی قدرت فعالیت ناحیهٔ برومومتر تاثیرگذار باشند و یا سبب تغییر شکل فضایی DNA و mRNA شوند (۱۴). هدف از این مطالعه بررسی فراوانی آللهای مختلف ژن TNF- α در پنج ناحیهٔ -۲۳۸، -۲۴۴، -۳۰۸، -۸۵۷ و -۸۶۳ در بین جمعیت ایرانی و ارتباط آن با بیماری سل ریوی بوده است.

روش بررسی

این مطالعه به صورت موردی - شاهدی (case-control study) در طی یک‌سال از شهریور سال ۱۳۸۶ تا شهریور سال ۱۳۸۷ در مرکز تحقیقات

سل ریوی یکی از بیماری‌های شایع عفونی بوده و سالیانه عامل مرگ و میر بیش از سه میلیون نفر در جهان می‌باشد. عامل ایجاد کنندهٔ این بیماری، باسیلی اسید فست به نام مایکوباکتریوم توبرکلوزیس می‌باشد (۱۲ و ۱). در حدود یک سوم جمعیت جهان با این باکتری آلوده هستند ولی فقط ۵ تا ۱۰ ادرصد از این افراد به سل فعال مبتلا می‌شوند (۱). این بیماری علی‌رغم اجرای برنامه‌های کترلی گسترده در دو دههٔ گذشته، همچنان یکی از بیماری‌های عفونی پرخطر محسوب می‌شود به ویژه اینکه با ظهور و گسترش سویه‌های مقاوم به دارو، نگرانی‌های جدیدی را در سطح جهانی ایجاد کرده است (۱). بررسی‌ها نشان می‌دهد که حساسیت به این بیماری در میان افراد مختلف متفاوت بوده، هر فردی که در معرض این باکتری قرار گیرد، لزوماً به سل مبتلا نمی‌شود و حتی دوره و سیر بیماری نیز در میان افراد مختلف متفاوت می‌باشد. این تفاوت‌ها می‌توانند ناشی از فاکتورهای میزبان و خصوصاً حساسیت ژنتیکی افراد مختلف به این بیماری باشد (۴ و ۳). ایمنی سلولی [Cell Mediated Immunity (CMI)] یک مکانیسم دفاعی علیه میکروب‌هایی است که درون بیگانه‌خوارها و یا دیگر سلول‌ها بقاء یافته‌اند و مکانیسم اصلی دفاعی بدن در مقابله با بیماری سل می‌باشد (۵). سلول‌های T به عنوان اجزاء اصلی ایمنی سلولی هستند که قسمتی از نقش خود را با ترشح سایتوکاین‌ها اعمال می‌کنند (۶). سایتوکاین‌ها در فرآیند دفاع میزبانی در برابر عفونت‌های مایکوباکتریال دارای نقشی محوری هستند (۷ و ۳). در میان این سایتوکاین‌ها، فاکتور نکروز دهندهٔ توموری [Tumor Necrosis Factor-alpha (TNF- α)] بر جسته و چندگانه در فرآیندهای دفاعی و واکنش‌های آسیب شناختی در برابر سل [TB] (۸ و ۳) می‌باشد. TNF- α از یک طرف دارای یک نقش تنظیم‌کننده‌گی بوده، در همکاری نزدیک با IFN- γ موجب فعال شدن ماکروفازها

Nco I قرار گرفت. همچنین برای بررسی پلی مرفیسم در نواحی ۲۳۸- و ۲۴۴- با استفاده از جفت پرایمر ۵'-CCT CAA GGA CTC AGC TTT CTG -3'، ۵'-ACA CTC CCC ATC CTC CCA GATC-3' مورد نظر تکثیر داده شد. قطعه‌ی بدست آمده تحت اثر آنزیم‌های برش دهنده قرار گرفت که برای ناحیه‌ی ۲۳۸- از آنزیم II Bgl و برای ناحیه ۲۴۴- از آنزیم I Bsaj استفاده گردید. در ادامه، پلی مرفیسم نواحی ۸۵۷- و ۸۶۳- مورد بررسی قرار گرفتند که به ترتیب با استفاده از جفت پرایمرهای ۵'-GGC TCT GAG GAA TGG GTT AC-3'، ۵'-CCT CTA CAT GGC CCT GTC TAC-3'، GGC TCT GAG GAA TGG GTT AC-3'، ۵'-CTA CAT GGC CCT GTC TTC GTT ACG-3' PCR انجام گرفت تحت اثر آنزیم I Tai. برنامه‌های PCR که با استفاده از دستگاه Corbett ساخت کشور استرالیا جهت تکثیر قطعات فوق استفاده گردید، به شرح مندرج در جدول شماره ۱ می‌باشد.

مايكوباكتريلولوري انجام گرفت. ۶۰ بيمار که با تشخيص قطعی سل ريوی، (يا اسمير و كشت مثبت) در بخش‌های سل بيمارستان مسيح دانشوری بستری شده بودند، پس از اخذ رضایت نامه‌ی كتبی مورد مطالعه قرار گرفتند. به عنوان گروه شاهد نيز ۶۰ نفر از كارکنان و دانشجويان مرکز تحقيقات مايكوباكتريلولوري و آزمایشگاه رفانس سل کشوری انتخاب شدند که فاقد هرگونه سابقه‌ی ابتلا به بيماري سل، عفونت HIV، بيماري‌های اتوایمن و بدخیمی‌ها بودند که پس از معاینه‌ی پزشك و اخذ رضایت نامه وارد مطالعه شدند. DNA ژنومی از لنفوسيت‌های خون محیطی به روش فنل - كلروفرم - ايروآميبل الكل استخراج گردید (۱۵)، ژنوتیپ هر يك از پلی مرفیسم‌های موجود در منطقه‌ی پرومومتر ژن TNF- α به صورت مرحله به مرحله مورد بررسی قرار گرفت. بررسی پلی مرفیسم ناحیه ۳۰۸- ابتدا با استفاده از جفت پرایمر ۵'-AGG CAA TAG GTT TTG AGG GCC AT-3' PCR ۵'-TCC TCC CTG CTC CGA TTC CG-3' انجام گردید و قطعه‌ی تکثیر یافته، تحت اثر آنزیم

جدول ۱. برنامه‌های PCR که برای تکثیر هر ناحیه استفاده شده است.

TNF -238/-244	TNF -308	TNF -857	TNF -863
۱ دور درجه ۹۴ درجه ۳ دقیقه	۱ دور درجه ۹۴ درجه ۴ دقیقه	۱ دور درجه ۹۵ درجه ۴ دقیقه	۱ دور درجه ۹۴ درجه ۴ دقیقه
۹۴ درجه ۴۰ ثانیه	۹۴ درجه ۱ دقیقه	۹۵ درجه ۴۰ ثانیه	۹۴ درجه ۴۵ ثانیه
۳۵ دور درجه ۵۳ درجه ۴۰ ثانیه	۳۰ دور درجه ۵۶ درجه ۱ دقیقه	۳۰ دور درجه ۵۶/۵ درجه ۴۰ ثانیه	۳۰ دور درجه ۴۵ ثانیه
۷۲ درجه ۵۵ ثانیه	۷۲ درجه ۱ دقیقه	۷۲ درجه ۵۵ ثانیه	۷۲ درجه ۱ دقیقه
۱ دور درجه ۷۲ درجه ۶ دقیقه	۱ دور درجه ۷۲ درجه ۱۰ دقیقه	۱ دور درجه ۷۲ درجه ۶ دقیقه	۱ دور درجه ۷۲ درجه ۶ دقیقه

برده شدند و به روش نیترات نقره رنگ آمیزی گردیدند. بر اساس تعداد و طول قطعات بدست آمده تفسیر شده، ژنوتیپ هر ناحیه مشخص گردید (جدول شماره ۲).

برای بررسی اثر آنزیم و مشاهده الگوی برش، نمونه‌های هضم شده بر روی الکتروفورز ژل پلی اکریل آمید (Polyacrylamide Gel Electrophoresis) در صد ۸

جدول ۲. نحوه‌ی تفسیر نتایج ژنوتیپینگ هر ناحیه به روش PCR-RFLP

موقعیت	موتاپیون	اندازه محصول	آنژیم محدود کننده	الکترو محسن	PCR
-۲۳۸	G→A	۲۳۹ bp	Bgl II	A (۲۱۶.۲۳ bp)	G (۲۳۹ bp)
-۲۴۴	G→A	۲۳۹ bp	Bsaj I	A (۲۳۹)	G (۱۶۹.۷۸ bp)
-۳۰۸	G→A	۱۰۷ bp	Nco I	A (۱۰۷ bp)	G (۸۷.۲۰ bp)
-۸۵۷	C→T	۱۲۷ bp	Tai I	T (۱۲۷ bp)	C (۱۰۹.۱۸ bp)
-۸۶۳	C→A	۱۲۶ bp	Tai I	A (۱۰۵.۲۱ bp)	C (۱۲۶ bp)

جدول ۳. توزیع فراوانی آلل‌ها و ژنوتیپ‌های مختلف بین دو گروه بیمار و کنترل

پلی مرفیسم	آلل	مورد	شاهد	ژنوتیپ		مورد		شاهد		ژنوتیپ		شاهد		P-value
				درصد	N	درصد	N	درصد	N	درصد	N	درصد	N	
TNF-238	G	۹۶/۷	۱۱۶	۹۷/۵	۱۱۷	۶/۷	۵	۹۳/۳	GG	۵۷	۹۵	۴	۵	۰/۲۸۴
	A	۲/۳	۲۳	۲/۵	۳	۶/۷	۵	۱۰۰	GA	۰	۰	۰	۰	
	G	۶۰	۱۲۰	۱۰۰	GG	۱۰۰	۰	۱۰۰	AA	۶۰	۱۰۰	۰	۰	
	A	۲/۳	۲۳	۴/۵	۵	۰	۰	۰	GA	-	-	-	-	
TNF-244	G	۸۷/۵	۱۰۵	۹۵/۸	۱۱۵	۷۵	۱۵	۹۱/۶	GG	۵۵	۹۱/۶	۱۵	۱۵	۰/۰۲۳
	A	۱۲/۵	۱۵	۱۰/۲	۱۵	۲۵	۰	۸/۴	GA	۵	۸/۴	۰	۰	
	G	۷۵/۷	۹۱	۷۵/۷	۹۱	۳۵	۰	۴/۵	AA	۰	۰	۰	۰	
	A	۲۴/۳	۲۹	۲۴/۳	۲۹	۲۵	۲۱	۵۸/۳	CC	۴۵	۷۵	۲۱	۵۸/۳	
TNF-308	C	۷۵/۷	۹۱	۹۶/۷	۱۱۶	۷۵	۲۱	۵۸/۳	GA	۰	۰	۰	۰	۰/۰۰۰
	A	۱۲/۵	۱۵	۱۰/۲	۱۵	۲۵	۰	۸/۴	GG	۵	۸/۴	۰	۰	
	C	۷۵/۷	۹۱	۷۵/۷	۹۱	۳۵	۰	۴/۵	AA	۰	۰	۰	۰	
	T	۲۴/۳	۲۹	۲۴/۳	۲۹	۲۵	۲۱	۵۸/۳	CT	۱۵	۱۵	۰	۰	
TNF-857	C	۸۶/۶	۱۰۴	۸۴/۲	۱۰۱	۷۵	۱۴	۶۸/۳	CC	۴۱	۶۸/۳	۱۴	۷۵	۰/۶۶۱
	A	۱۳/۴	۱۶	۱۵/۸	۱۹	۲۴/۴	۱	۲۱/۷	CA	۱۹	۲۱/۷	۰	۰	
	C	۷۵/۷	۹۱	۹۶/۷	۱۱۶	۷۵	۲۱	۵۸/۳	AA	۰	۰	۰	۰	
	T	۲۴/۳	۲۹	۲۴/۳	۲۹	۲۵	۲۱	۵۸/۳	TT	۰	۰	۰	۰	
TNF-863	C	۸۶/۶	۱۰۴	۸۴/۲	۱۰۱	۷۵	۱۴	۶۸/۳	CC	۴۱	۶۸/۳	۱۴	۷۵	۰/۶۶۱
	A	۱۳/۴	۱۶	۱۵/۸	۱۹	۲۴/۴	۱	۲۱/۷	CA	۱۹	۲۱/۷	۰	۰	
	C	۷۵/۷	۹۱	۹۶/۷	۱۱۶	۷۵	۲۱	۵۸/۳	AA	۰	۰	۰	۰	
	A	۲۴/۳	۲۹	۲۴/۳	۲۹	۲۵	۲۱	۵۸/۳	TT	۰	۰	۰	۰	

سنی در بیماران ۵۰/۰۴ سال و در گروه کنترل ۳۸/۷۵ سال بود و دو گروه از لحاظ جنسیتی یکسان شده بودند. مقایسه‌ی توزیع فراوانی آلل‌ها و ژنوتیپ‌های مختلف بین دو گروه بیمار و کنترل به طور خلاصه در جدول شماره ۳ قابل مشاهده است. فراوانی آلل‌های TNF-857T, TNF-308A, TNF-238A و TNF-863A در گروه کنترل به ترتیب ۲/۵ درصد، ۴/۲ درصد، ۳/۳ درصد و ۱۵/۸ درصد و در گروه بیمار به ترتیب

تجزیه و تحلیل آماری با استفاده از آزمون‌های chi-square و فیشر انجام پذیرفت. آزمون‌ها در سطح ۵ درصد و پایین‌تر از آن معنی‌دار تلقی شد.

یافته‌ها

در مطالعه‌ی حاضر ۶۰ بیمار مبتلا به سل ریوی و ۶۰ فرد سالم به عنوان کنترل مورد بررسی قرار گرفتند. میانگین

آل TNF-_{308G/G} دارای نقش محافظتی در برابر TB است (۲۰). در مطالعه‌ی دیگری که در آرژانتین انجام شد فراوانی آل TNF-_{308A/A} در بیماران مبتلا به سل گزارش گردید (۲۱). همچنین در برخی از مطالعات نیز حضور آل TNF-_{238A} به عنوان مارکری برای حساسیت به TB مطرح شد (۲۱، ۲۲). در چندین پژوهش نیز ارتباطی بین پلی مرفیسم‌های ژن TNF- α و بیماری سل مشاهده نگردید (۲۳-۲۸). در این مطالعه تفاوت معنی‌داری در نواحی -۳۰۸ و -۸۵۷ بین دو گروه کنترل و بیمار مشاهده شد و آل‌های TNF-_{308A} و TNF-_{857T} فراوانی بیشتری را در بین مبتلایان به سل دارا بودند که می‌تواند به عنوان عامل مستعدکننده فرد میزان در ابتلای به بیماری سل مطرح شوند، همچنین ارتباط معنی‌داری در نواحی TNF-₂₃₈، TNF-₂₄₄، TNF-₈₆₃ بین دو گروه مورد مطالعه مشاهده نشد، که این یافته‌ها با برخی مطالعات هم خوانی دارد (۲۰، ۲۱) و با برخی دیگر متناقض است (۲۲). این تفاوت‌ها در نتایج حاصل از پژوهش‌های مختلف ممکن است با تفاوت‌های نژادی جمعیت‌های مختلف نیز مرتبط باشد به طوری که نتایج بررسی‌ها نشان داده است که پراکندگی این آل‌ها در بین افراد سالم در جمعیت‌های مختلف نژادی، تا حدودی متفاوت می‌باشد (۲۹-۳۳). در این بررسی نواحی -۸۵۷ و -۸۶۳- تنوع آلی بالایی را در سطح جمعیتی نشان دادند که تاکنون مورد توجه نبوده‌اند.

در مجموع انجام مطالعاتی از این دست با تعداد نمونه‌های بیشتر می‌تواند به یک نتیجه‌گیری قاطع و قابل اتكایی در زمینه‌ی ارتباط پلی مرفیسم‌های TNF- α و بیماری سل ریوی منجر گردد و در کنار فاکتورهای گوناگون دیگری مانند NRAMP1 (Natural VDR (Vitamin D Receptor) Resistance-Associated Macrophage Protein-1) معرفی یک مارکر ژنتیکی برای شناسایی افراد با ریسک بالای ابتلا (high Risk) کمک کند.

TNF-₂₄₄ و TNF-₂₃₈ درصد بود، در ناحیه‌ی ۲۴/۳، ۳/۳ هیچ تغییری مشاهده نشد. مقایسه‌ی ژنوتیپ گروه کنترل و شاهد تفاوت معنی‌داری را در دو ناحیه TNF-₃₀₈ و TNF-₈₅₇ نشان داد و در نواحی TNF-₂₄₄، TNF-₈₆₃ هیچ ارتباط معنی‌داری بدست نیامد. فراوانی ژنوتیپ G/G در ناحیه ۳۰۸- در گروه کنترل و بیمار به ترتیب ۹۱/۶ درصد و ۷۵ درصد بدست آمد و فراوانی ژنوتیپ C/T در ناحیه ۲۵- در گروه کنترل و بیمار به ترتیب ۱۵ درصد و ۸۵۷ درصد بود و ژنوتیپ T/T فراوانی ۶/۷ درصد را در گروه بیماران از خود نشان داد در حالی که در گروه کنترل، سوردی مشاهده نگردید. همچنین توزیع آل‌های نواحی -۲۳۸-، -۳۰۸-، -۸۶۳- و -۸۵۷ در جمعیت سالم به خوبی با تست هارדי- وینبرگ مطابق بودند.

بحث

تعداد زیادی پلی مرفیسم تک نوکلئوتیدی در درون و اطراف ژن TNF- α شناسایی شده است ولی عملده پلی مرفیسم‌های تاثیرگذار بر بیان ژن TNF- α آنهایی هستند که در ناحیه پرومومتر ژن قرار دارند (۱۶، ۱۳). در سال‌های اخیر ارتباط بین این نواحی و بسیاری از بیماری‌ها از جمله طیف وسیعی از بیماری‌های عفونی، بیماری‌های اتوایمن و برخی سرطان‌های شایع مورد بررسی قرار گرفته و در مواردی ارتباطاتی در زمینه‌ی شدت بیماری، و حساسیت یا مقاومت در برابر بیماری به اثبات رسیده است و افق‌های جدیدی را در زمینه‌ی شناسایی افراد پر خطر جامعه و استراتژی‌های جدید درمانی، روشن ساخته است (۱۹-۱۷). پژوهش‌های قبلی انجام گرفته در زمینه‌ی ارتباط پلی مرفیسم TNF- α و TB محدود بوده، همچنین اکثر مطالعات انجام شده بر روی دو ناحیه‌ی -۳۰۸ و -۲۳۸- متصرک بودند، نتایج بدست آمده نیز تا حدودی متفاوت بوده‌اند. طی مطالعه‌ای که در سیسیل انجام شد، اسکولا و همکارانش به این نتیجه رسیدند که

دهد. با توجه به تنوع آللی نواحی ۸۵۷- و ۸۶۳- در سطح جمعیتی، ضرورت بررسی گستردگر این مناطق احساس می‌شود.

نتیجه‌گیری

وجود آلل‌های TNF-308A و TNF-857T احتمالاً می‌تواند حساسیت افراد را در برابر عفونت مایکوبکتریوم افزایش

منابع

- WHO: World Health Organization Tuberculosis Fact Sheet. 2007. Available from: URL: <http://www.who.int>.
- Bhatt K, Salgame P. Host innate immune response to *Mycobacterium tuberculosis*. *J Clin Immunol*. 2007; 27: 347-62.
- Oh JH, Yang CS, Noh YK, et al. Polymorphisms of interleukin-10 and tumour necrosis factor-alpha genes are associated with newly diagnosed and recurrent pulmonary tuberculosis. *Respirology*. 2007; 12: 594-8.
- Stead WW. Pathogenesis of a first episode of chronic pulmonary tuberculosis in man: recrudescence of residuals of the primary infection or exogenous reinfection? *Am Rev Respir Dis*. 1967; 95: 729-45.
- Abul KA, Andrew H. Cellular and Molecular Immunology: Elsevier; 2007.
- Bikmaeva AR, Sibiriak SV, Valiakhmetova DKH, Khusnutdinova EK. Polymorphism of the tumor necrosis factor alpha gene in patients with infiltrative tuberculosis and from the Bashkorstan populations. *Mol Biol*. 2002; 36: 784-7.
- Jung SB, Yang CS, Lee JS, et al. The mycobacterial 38-kilodalton glycolipoprotein antigen activates the mitogen-activated protein

kinase pathway and release of proinflammatory cytokines through Toll-like receptors 2 and 4 in human monocytes. *Infect Immun*. 2006; 74: 2686-96.

Giacomini E, Iona E, Ferroni L, et al. Infection of human macrophages and dendritic cells with *Mycobacterium tuberculosis* induces a differential cytokine gene expression that modulates T cell response. *J Immunol*. 2001; 166: 7033-41.

Berner MD, Sura ME, Alves BN, Hunter KW, Jr. IFN-gamma primes macrophages for enhanced TNF-alpha expression in response to stimulatory and non-stimulatory amounts of microparticulate beta-glucan. *Immunol Lett*. 2005; 98: 115-22.

Van Crevel R, Ottenhoff TH, van der Meer JW. Innate immunity to *Mycobacterium tuberculosis*. *Clin Microbiol Rev*. 2002; 15: 294-309.

Jepson A, Fowler A, Banya W, et al. Genetic regulation of acquired immune responses to antigens of *Mycobacterium tuberculosis*: a study of twins in West Africa. *Infect Immun* 2001; 69: 3989-94.

Aguillón JC, Cruzat A, Aravena O, Salazar L, Llanos C, Cuchacovich M. Could single-nucleotide polymorphisms (SNPs) affecting the tumour necrosis factor promoter be considered as

- part of rheumatoid arthritis evolution? *Immunobiology*. 2006; 211: 75-84.
- 13- Bayley JP, Ottenhoff TH, Verweij CL. Is there a future for TNF promoter polymorphisms? *Genes Immun*. 2004; 5: 315-329.
- 14- LeVan TD, Bloom JW, Bailey TJ, et al. A common single nucleotide polymorphism in the CD14 promoter decreases the affinity of Sp protein binding and enhances transcriptional activity. *J Immunol*. 2001; 167: 5838-44.
- 15- Sambrook J, Russell DW, Molecular Cloning: A Laboratory Manual; CSHL Press, 2001.
- 16- Abraham LJ, Kroeger KM. Impact of the -308 TNF promoter polymorphism on the transcriptional regulation of the TNF gene: relevance to disease. *J Leukoc Biol*. 1999; 66: 562-6.
- 17- Hollegaard MV, Bidwell JL. Cytokine gene polymorphism in human disease: on-line databases, Supplement 3. *Genes Immun*. 2006; 7: 269-76.
- 18- Haukim N, Bidwell JL, Smith AJ, et al. Cytokine gene polymorphism in human disease: on-line databases, supplement 2. *Genes Immun* 2002; 3: 313-30.
- 19- Bidwell J, Keen L, Gallagher G, et al. Cytokine gene polymorphism in human disease: on-line databases, supplement 1. *Genes Immun*. 2001; 2: 61-70.
- 20- Scola L, Crivello A, Marino V, et al. IL-10 and TNF-alpha polymorphisms in a sample of Sicilian patients affected by tuberculosis: implication for ageing and life span expectancy. *Mech Ageing Dev*. 2003; 124: 569-72.
- 21- Newport MJ, Nejentsev S. Genetics of susceptibility to tuberculosis in humans. *Monaldi Arch Chest Dis*. 2004; 61: 102-11.
- 22- Correa PA, Gomez LM, Anaya JM. Polymorphism of TNF-alpha in autoimmunity and tuberculosis. *Biomedica*. 2004; 24: 43-51.
- 23- Selvaraj P, Sriram U, Mathan Kurian S, Reetha AM, Narayanan PR. Tumour necrosis factor alpha (-238 and -308) and beta gene polymorphisms in pulmonary tuberculosis: haplotype analysis with HLA-A, B and DR genes. *Tuberculosis*. 2001; 81: 335-41.
- 24- Delgado JC, Baena A, Thim S, Goldfeld AE. Ethnic-specific genetic associations with pulmonary tuberculosis. *J Infect Dis*. 2002; 186: 1463-8.
- 25- Amirzargar AA, Rezaei N, Jabbari H, Danesh AA, Khosravi F, Hajabdolbaghi M, et al. Cytokine single nucleotide polymorphisms in Iranian patients with pulmonary tuberculosis. *Eur Cytokine Netw*. 2006; 17: 84-9.
- 26- Goldfeld AE. Genetic susceptibility to pulmonary tuberculosis in Cambodia. *Tuberculosis*. 2004; 84: 76-81.
- 27- Oral HB, Budak F, Uzaslan EK, et al. Interleukin-10 (IL-10) gene polymorphism as a potential host susceptibility factor in tuberculosis. *Cytokine* 2006; 35: 143-7.
- 28- Vejbaesya S, Chierakul N, Luangtrakool P, Sermduangprateep C. NRAMP1 and TNF-alpha

- polymorphisms and susceptibility to tuberculosis in Thais. *Respirology*. 2007; 12: 202-6.
- 29- Javor J, Bucova M, Ferencik S, Grosse-wilde H, BUC M. Single nucleotide polymorphisms of cytokine genes in the healthy Slovak population. *Int J Immunogenet*. 2007; 34: 273-80.
- 30- Uboldidecapei M, Dametto E, Fasano ME, Rendine S. Genotyping of cytokine polymorphisms: allele frequencies in the Italian population. *Eur J Immunogenet*. 2003; 30: 5-10.
- 31- Bagheri M, Abdi-Rad I, Omrani D, Khalkhali HR. Heterogeneity of cytokine single-nucleotide polymorphisms among the Iranian and in the other East-South Asian population. *Transfusion Med*. 2006; 16: 192-9.
- 32- ParkK S, Kim MY, Mok JW. NcoI restriction fragment length polymorphism at -308 of the tumor necrosis factor alpha (TNFA) promoter region in Korean. *JPN J Hum Genet*. 1997; 42: 241-7.
- 33- Trejaut JA, Tasi ZU, Lee HL, Chen ZX, Lin M. cytokine gene polymorphisms in Taiwan. *Tissue Antigens*. 2004; 64: 492-9.

Relationship between TNF- α Gene Polymorphisms and Susceptibility to Pulmonary Tuberculosis

Anoosheh S¹, Farnia P¹, Kargar M², Kazem poor M¹, Seif S¹, Noroozi J³, Masjedi M⁴, Velayati A⁴

¹Mycobacteriology Research Center, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

²Dept. of Microbiology, Azad University of Jahrom, Jahrom, Iran

³Dept. of Microbiology, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

⁴National Research Institute of Tuberculosis and Lung Disease (NRITLD), Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Corresponding Author: Anoosheh S, Mycobacteriology Research Center, Tehran, Iran.

E-mail: saberanoosheh@gmail.com

Received: 3 Dec 2008

Accepted: 28 Jun 2009

Background and Objective: Tuberculosis (TB) caused by *Mycobacterium tuberculosis*, is an infectious disease in human which kills nearly three millions of people annually. Approximately, one - third of the world populations are infected with this bacteria and 5 - 10 % of them develop the active form of the disease. Individuals are different in susceptibility to TB infection. These differences might be due to the host characteristics especially genetic factors. TNF- α as a pro-inflammatory cytokine, play a key role in host defense against tuberculosis. Presence of mutation in this gene can influence the effectiveness, performance and capability of immune responses against TB infection. The Aim of this study was to investigate the frequency of TNF- α gene polymorphisms and its relation with susceptibility to the pulmonary TB.

Materials and Methods: Sixty healthy controls and 60 TB patients were enrolled. Genotype of TNF₋₂₃₈, TNF₋₂₄₄, TNF₋₃₀₈, TNF₋₈₅₇ and TNF₋₈₆₃ were determined using PCR-RFLP method. The results were analyzed by Fisher Exact and χ^2 tests using SPSS v.14 and evaluated with Hardy-Weinberg equilibrium.

Results: The results of this study showed a significant difference in TNF₋₃₀₈ and TNF₋₈₅₇ regions between the control and study groups ($P < 0.05$).

Conclusion: Presence of mutation in TNF₋₃₀₈ and TNF₋₈₅₇ regions may increase the host susceptibility to *mycobacterium tuberculosis* and genotyping of these regions can be used for screening of the high risk individuals.

Key words: *Pulmonary Tuberculosis, Polymorphism, TNF- α*